

[Kaj Hansen.]

koman? Derfor er det også sådan, at de registre, som bl. a. registrerer sundhedsforhold eller sygdomsforhold for den enkelte person, i en helt anden forbindelse kan blive brugt på en sådan måde, at de skader den enkelte borger. Det er jo al den slags, vi skal sikre os imod, og det må selvfølgelig fremgå af udvalgsarbejdet.

Vi har en del spørgsmål at stille, og det er klart, at dem skal jeg ikke stille her, men lad mig bare give et par enkelte eksempler på, hvad man kan spørge om. F. eks. hvis vi tager lovforslag nr. L 96 om de private registre, § 9, stk. 1. Hvorfor skal man indsende en begæring for at få at vide, om et oplysningsbureau har videresendt oplysninger til andre osv.? Var det ikke rimeligere simpelt hen, at folk blev spurgt i en sådan situation? Hvis folk hvert øjeblik selv skal holde kontrol med, dels hvor mange registre de er indrulleret i, dels ved visse lejligheder skal have ulemghed med at spørge registrene, hvad der ligger på dem af oplysninger, og hvad de er brugt til, bliver det besværligt for den enkelte, og her mener vi, at det bør være en pligt, som registrene selv må påtage sig.

Registertilsynet, som det er foreslået, virker ikke overbevisende. At tilsynet skal nedsættes af justitsministeren, kan betyde en mere eller mindre politisk afhængighed eller måske en ensidighed, som vi ikke er sikre på, om man misbruger. Jeg vil også fremhæve, at det er meget nødvendigt med en folkelig islæt. I retsforbundets forslag synes vi der er mange gode ting, bl. a. i spørgsmålet om de folkelige organisationer, der skal indgå i denne kontrol.

Til sidst – det har ligesom ikke været nævnt, og det vil jeg gerne bede justitsministeren tage meget alvorligt – er der spørgsmålet om registrene tilgængelighed. Det er et spørgsmål også om disse registres sikkerhed. Det er jo i virkeligheden sådan, at en databank med registre indeholder så uhyrligt mange oplysninger af en sådan karakter, at den kan blive gjort til genstand for forbrydelser, og det vil sige fysisk indbrud, hvor sådanne registre fjernes.

Det betyder, at vi befinder os i en situation, hvor vi må se i øjnene, at sådanne registre skal være opbevaret under sådanne forhold, at det faktisk er lige så svært at få fat i disse registre som at bryde ind i en banks hvælvinger. Det er måske at overdramatisere, men det er det faktisk ikke i virkeligheden, for hvis man ikke sikrer de registre mod, at helt uvedkommende

personer, også ved at øve fysisk vold, kan komme i besiddelse af dem, er man faktisk med til at øge utrygheden i befolkningen, og derfor tror jeg, at netop det sidste, jeg har været inde på her, vil være meget afgørende, nemlig hvilke regler man finder frem til for en sikker opbevaring af disse registre, så det er helt umuligt for uvedkommende at komme i besiddelse af dem.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige en positiv udvalgsbehandling af disse forslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Med de forslag om registre, som ministeren her har fremlagt, tager vi fat på et nyt lovgivningsområde. Der har været gjort en del tilløb, der har været foretaget mange overvejelser, både private og offentlige, om, hvorledes registerlovgivningen skulle indrettes. Beskyttelsen af borgerne over for registrering er et problem allerede i dag, men det er et problem, der med sikkerhed vil vokse på grund af den stigende anvendelse af forskellige former for registrering og især elektronisk databehandling.

Der er i befolkningen en meget betydelig frygt, undertiden ubegrundet, undertiden også begrundet, men med det fælles træk, at frygten skyldes, at man ikke ved, hvorledes man behandles i registre, man ved ikke, hvilke oplysninger der findes. Det er i høj grad frygten for det ukendte, der ligger bag frygten for registreringer.

Da det er et nyt lovgivningsområde og et lovgivningsområde, som vil få stigende betydning for borgernes retssikkerhed, så er det meget vigtigt, at lovgivningen får en god start. Det er simpelt hen afgørende for den fremtidige udvikling af lovgivningsområdet, at vi kommer rigtigt i gang med det. Målt med denne målsætning er regeringens forslag utilstrækkelige.

De er for det første ikke vidtgående nok. De er ikke klare nok i forhold til borgerne. De er ikke skarpe og præcise nok i centrale formuleringer, og forslagene savner en formålsparagraf, som klart kan beskrive, hvad der egentlig er meningen med denne registerlovgivning. Endvidere bærer lovforslagene meget stærkt præg af stadig væk at være udarbejdet med stærk hensyntagen til netop administrationens synspunkter.

Hvad først beskyttelsen angår, det, at lovgivningen ikke er vidtgående nok, er det vores opfattelse, at man må indføre en fuld registerind-